

<http://physicsweb.org/article/news/6/11/18>

2002/11/29

استفاده از پادپرتون برای کاوش - شکافته‌گی در فوق‌ریز

شکافته‌گی در فوق‌ریز پدیده‌ی آشنا بی‌در فیزیک اتمی است. این پدیده آن است که به خاطر برهم‌کنش مغناطیسی بین هسته الکترون‌ها، ترازهای انرژی الکترونی به چند زیرتراز شکافته می‌شوند. یک گروه از فیزیک‌پیشه‌ها بی‌زاپن و اروپا به سرپرستی ایرهارد ویدمان [۱] از دانشگاه تکنیکی، کشف کرده‌اند در اتم‌های هلیم بجهت این پدیده که به جای یک از الکترون‌ها پیشان پادپرتون گذاشته‌اند، پدیده‌ی پیچیده‌تری بروز می‌دهند به اسم شکافته‌گی در فوق‌ریز. این پدیده نتیجه‌ی برهم‌کنش مغناطیسی تکانه‌ی زاویه‌ای مداری پادپرتون، اسپین الکtron، و اسپین پادپرتون است [۲].

ویدمان و هم‌کاران ش، قبلاً در هلیم پادپرتونی شکافته‌گی در فوق‌ریز را دیده بودند. این پدیده ناشی از برهم‌کنش تکانه‌ی زاویه‌ای پادپرتون با اسپین الکtron است. نتیجه‌ها بجهت تئیید پیش‌بینی نظری دیمیتار باکالف [۳] از فرهنگستان علوم بلغارستان و ولادیمیر کوئیف [۴] از مؤسسه مشترک پژوهش هسته‌ای در دوبنا است، که بر اساس آن دولایه‌ی هریک از دوتایه‌ها در فوق‌ریز، هریک به دو زیرلایه تفکیک می‌شوند. این پدیده در نتیجه از برهم‌کنش مغناطیسی ضعیفتر اسپین پادپرتون با تکانه‌ی زاویه‌ای دیگر است. در دوزیرلایه متناظر با هریک از ترازهای دوتایه، اسپین الکtron‌ها موازی و اسپین پادپرتون‌ها پادموازی است. این پژوهش‌گران برای تولید اتم‌های هلیم پادپرتونی، تپهای پادپرتون را از کندکننده‌ی پادپرتون سررن [۵] را به گاز هلیم پرتاب کردند. ابتدا دوتراز هریک از دوتایه‌ها در فوق‌ریز هم جمعیت بودند. اما این پژوهش‌گران توانستند با شلیک یک تپ لیزر به هلیم، جمعیت تراز بالا را از جمعیت تراز پایین بیشتر کنند. سپس یک تپ میکروموج درون گاز فرستادند تا تراز پایین دوباره پر شود، و سرانجام با لیزر دیگری

جمعیت - جدید - تراز - پایین را سنجیدند.
 بس آمد - تپ - میکروموج را چنان میگرفتند که با گذار - بین - دو زیرتراز -
 بالسپین پرتون - یکسان در نیمه های متفاوت - دو تایه تطبیق داشته باشد. این
 پژوهش گران با ثبت - تجدید جمعیت - تراز - پایین - دو تایه تئیید کردند که این گذارها رخ
 می دهد، بنابراین شکافته گی یا آبرفوق ریز در اتم های هلیم - پادپرتونی واقعاً رخ می دهد.
 نتیجه ها یشان تا حد - شش بخش بر 10^5 با نظریه سازگار است.

- [1] Eberhard Widmann
- [2] Physical Review Letters **89** 243402
- [3] Dimitar Bakalov
- [4] Vladimir Korobov
- [5] CERN